

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobkyně: **Š. K.**

bytem X

zastoupená advokátem JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M.

sídlem Mánesova 1175/48, Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**

sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2025, čj. MPSV-2025/118668-925,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2025, čj. MPSV-2025/118668-925, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 12 269,40 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Maroše Matiaška, LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2025, čj. MPSV-2025/118668-925 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Příbrami (dále jen „úřad práce“) ze dne 27. 5. 2024, čj. 1808/2024/VOT (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým úřad práce zamítl návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a příspěvek ponechal v původní výši 12 800 Kč měsíčně. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá osm základních životních potřeb (mobilitu, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost), a považuje se tedy za závislou na pomoci jiné osoby ve stupni III (těžká závislost).

Žaloba

2. Žalobkyně namítá nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Uvádí, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor soudu vyslovený v rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. 2. 2025, čj. 58 Ad 34/2024-28 (dál jen „zrušující rozsudek“). V něm soud dospěl k závěru, že posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) dostatečně neodůvodnila schopnost zvládat základní životní potřebu komunikace, a zavázal žalovaného, aby doplnil úvahy týkající se této základní životní potřeby. Žalovaný pouze převzal závěry nového posudku posudkové komise ze dne 11. 4. 2025 a vlastní právní závěry ohledně schopnosti zvládat základní životní potřebu komunikace nijak nedoplnil. Ve vztahu k dílčí aktivitě podle přílohy č. 1 písm. c) bodu 5 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále „prováděcí vyhláška“), tedy schopnosti používat běžné komunikační prostředky, pouze konstatoval, že žalobkyně byla schopna telefonovat mobilním telefonem s případným využitím hlasitého odposlechu, což bylo považováno za přijatelný standard. Nezhledl však závěr zdejšího soudu, který v bodech 41 až 44 zrušujícího rozsudku uvedl, že pokud žalobkyně může používat mobilní telefonem pouze v případě, kdy jí pro to pečující osoba vytvoří podmínky, nelze hovořit o zvládnutí aktivity způsobem, který je běžný a obvyklý. Stejně tak žalovaný nereflektoval závěr soudu ohledně dílčí aktivity vytváření rukou psané zprávy, která nebyla v řízení zkoumána. Žalobkyně uzavřela, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor soudu, jímž byl vázán, a proto je napadené rozhodnutí nezákonné a je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti. Žalovaný tak učinil nesprávný závěr, že žalobkyně nesplňuje podmínky IV. stupně závislosti.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaný uvádí, že posudková komise znovu prostudovala spisovou dokumentaci za účasti žalobkyně a opět posoudila schopnost zvládat základní životní potřebu komunikace. Vycházela přitom ze skutečnosti, že žalobkyně byla schopna se najíst lehkým přiborem a podepsat se. S přihlédnutím k výbornému provedení podpisu nebyl shledán důvod, proč by neměla zvládnout napsat krátkou zprávu i s případným využitím facilitujících pomůcek. Žalobkyně byla též schopná telefonovat s hlasitým odposlechem. Výsledek tohoto posouzení byl v souladu s doloženými lékařskými zprávami. Dle údajů ze sociálního šetření žalobkyně nezvládala samostatně většinu ze základních životních potřeb a potřebovala

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

dopomoc při řadě činností, což však bylo v rozporu s výstupy z odborných lékařských vyšetření. Posudková komise při posouzení preferovala odborné lékařské nálezy objektivně popisující úroveň funkčního postižení. Žalovaný shrnuje, že se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami. Posudek posudkové komise pokládá za úplný, objektivní a přesvědčivý. Navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení žaloby soudem

4. Soud ověřil, že žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná. Žaloba má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Soud ji proto věcně projednal. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
5. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť účastníci na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a má se tedy za to, že s ním souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nadto shledal důvod pro postup podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
6. Soud zdůrazňuje, že přezkoumává rozhodnutí žalovaného poté, co bylo přechodí rozhodnutí žalovaného o téže věci zrušeno zrušujícím rozsudkem. K právní úpravě týkající se posouzení stupně závislosti pro účely rozhodování o příspěvku na péči a obecným požadavkům, které je třeba klást na posudek posudkové komise, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, soud plně odkazuje na body 14 až 28 zrušujícího rozsudku.
7. Těžiště žalobní argumentace tkví v tom, že se žalovaný neřídil závazným právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku a nedoplnil úvahy ve vztahu k dílčím aktivitám základní životní potřeby *komunikace*, a to schopnosti žalobkyně používat běžné komunikační prostředky a vytvářet rukou psanou krátkou zprávu [příloha č. 1 písm. c) body 3 a 5 prováděcí vyhlášky].
8. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. platí, že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
9. Nutnost respektovat závazný právní názor vyslovený správním soudem ve zrušujícím rozsudku plyne z ústavních zásad, znění zákona i konstantní judikatury správních soudů. Nerespektování závazného právního názoru má bez dalšího za následek zrušení nového rozhodnutí pro nezákonnost [viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 9. 2003, čj. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb. NSS, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 8. 3. 2008, čj. 10 As 305/2017-57]. Pro správní orgány jsou závazné všechny právní názory týkající se projednávané věci, které krajský soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil (viz rozsudek NSS ze dne 9. 10. 2008, čj. 2 Afs 80/2008-67, č. 1744/2009 Sb. NSS). I soud je následně svým dříve vyjádřeným závazným právním názorem vázán (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2024, čj. 9 As 66/2023-72, č. 4615/2024 Sb. NSS).
10. Vázanost právním názorem je oslabena pouze výjimečně, a to typicky v případě nových skutkových zjištění nebo změny právní úpravy (viz rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2004, čj. 2 Ads 16/2003-56, č. 352/2004 Sb. NSS), popř. v důsledku tzv. kvalifikované změny judikatury na úrovni, kterou by byl soud povinen akceptovat v novém rozhodnutí (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 7. 2008, čj. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

11. Pokud žalovaný nesouhlasil se závazným právním názorem zdejšího soudu, jedinou přípustnou polemikou bylo podání kasační stížnosti proti zrušujícímu rozsudku, v němž byl závazný právní názor obsažen (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2016, čj. 9 As 201/2015-34). Toho však žalovaný nevyužil.
12. Soud souhlasí s žalobkyní, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor zaujatý ve zrušujícím rozsudku, aniž by pro to byl dán některý z výše uvedených výjimečných důvodů.
13. Důvodem pro zrušení předchozího rozhodnutí bylo, že žalovaný dostatečně neposoudil schopnost žalobkyně zvládat základní životní potřebu *komunikace*, konkrétně dílčí aktivity podle přílohy č. 1 písm. c) bod 3 a 5 prováděcí vyhlášky.
14. Ve vztahu k dílčí aktivitě *užívání běžných komunikačních prostředků* soud ve zrušujícím rozsudku vytkl žalovanému, že se nezabýval tvrzením žalobkyně, že je schopna ovládat mobilní zařízení až ve chvíli, kdy jí pro to pečující osoba vytvoří podmínky (připraví jí nejen samotný komunikační prostředek, ale rovněž upraví její polohu), a případnými důsledky pro zvládání dané dílčí aktivity. Poukázal na to, že toto tvrzení žalobkyně má oporu v posudku posudkové komise, která konstatovala na horních končetinách kořenově těžkou, akrálně středně těžkou parézu s tím, že je schopna flexe horních končetin zhruba k úrovni obličeje. Zároveň soud konstatoval, že *jestliže může žalobkyně používat mobilní telefon pouze v případě, že jí pro to pečující osoba vytvoří podmínky (a to do té míry, že připraví nejen samotný komunikační prostředek, ale rovněž upraví polohu žalobkyně), pak lze podle mínění soudu sotva hovořit o zvládání aktivity způsobem, který je běžný a obvyklý*. Zavázal přitom žalovaného, aby se tímto právním názorem řídil v dalším řízení. Upozornil současně, že úvahy uvedené v bodech 41 až 44 jsou úvahy právní, a proto je žalovaný může doplnit i sám a na jejich základě nárok žalobkyně znovu posoudit. To však žalovaný neučinil.
15. Žalovaný poté, co mu věc byla vrácena k dalšímu řízení, požádal posudkovou komisi o doplňující posudek s výslovným odkazem na body 40 až 44 a 48 až 49 zrušujícího rozsudku a o posouzení stupně závislosti od 13. 3. 2024 do aktuálního data (č. l. 13 správního spisu). Posudková komise se však ve vztahu k dílčí aktivitě *užívání běžných komunikačních prostředků* omezila na pouhé zopakování závěru, že žalobkyně byla schopná telefonovat mobilním telefonem s případným využitím hlasitého odposlechu. Nezabývala se tvrzením žalobkyně, že může s mobilním telefonem sama pracovat až poté, co jí jej pečující osoba připraví, a jeho užívání tak podmiňuje dopomoc pečující osoby, na což žalobkyně opakovaně upozorňovala v průběhu odvolacího a následně soudního řízení. Jak přitom zdůraznil zdejší soud ve zrušujícím rozsudku, právě tento aspekt je pro posouzení, zdali je žalobkyně schopna tuto dílčí aktivitu zvládat způsobem, který je běžný a obvyklý, podstatný (viz body 43 a 44 zrušujícího rozsudku). Posudková komise však tuto okolnost navzdory závaznému právnímu názoru zdejšího soudu v doplňujícím posudku nezhodnotila. Zdejší soud přitom konstatoval, že tvrzení žalobkyně logicky koresponduje s funkčním postižením popsáním v posudku (bod 41 zrušujícího rozsudku). Z konstatování, že *hybnost aker horních končetin nebyla ztracena*, respektive že *funkční postižení pro zvládání této základní životní potřeby nedosahovalo úplné ztráty či těžkého funkčního postižení*, není zřejmé, zda a jak posudková komise hodnotila tvrzení žalobkyně, že jí musí pečující osoba pro použití mobilního telefonu vytvořit podmínky (připravit komunikační prostředek a upravit její polohu). Tento nedostatek nenapravil ani žalovaný, ačkoli dle závěru zrušujícího rozsudku

bylo možné, aby sám doplnil v souladu se závěry zrušujícího rozsudku právní úvahy a na jejich základě opětovně posoudil příspěvek na péči.

16. Žalovaný namísto toho v napadeném rozhodnutí pouze doslovně převzal závěry vyslovené v posudku a doplňujícím posudku, aniž by k nim nad rámec pouhého výčtu obecných právních východisek cokoli dodal a aplikoval východiska vyslovená zdejším soudem, případně trval na svém zadání a požádal posudkovou komisi o další doplnění posouzení, v němž by respektovala závěry zrušujícího rozsudku a zhodnotila tvrzení žalobkyně, že pro použití mobilního telefonu musí vytvořit podmínky pečující osoba (připravit komunikační prostředek, upravit polohu žalobkyně).
17. Žalovaný ani posudková komise tedy opět nevypořádali námitku žalobkyně týkající se používání mobilního telefonu, nehodnotili potřebu dopomoci tak, jak bylo uloženo soudem ve zrušujícím rozsudku, a nespecifikovali, zda a případně na základě čeho posoudili, zda je žalobkyně při kořenově těžké, akrálně středně těžké paréze horních končetin a omezení flexe horních končetin schopna si mobilní telefon sama připravit tak, aby jej mohla ovládat, a zvládat tak samostatně tuto dílčí aktivitu.
18. Soud tak shrnuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nerespektoval závazný právní názor zdejšího soudu, že pokud žalobkyně může mobilní telefon užívat pouze, když jí pro to pečující osoba vytvoří vhodné podmínky, není schopna dílčí aktivitu zvládat způsobem, který by byl běžný a obvyklý, a nevypořádal se s tvrzením žalobkyně, že si není schopna vzhledem ke svému postižení sama mobilní telefon pro použití připravit. Soud přitom ve zrušujícím rozsudku uvedl, že tvrzení žalobkyně má oporu v popisu zdravotního postižení v původním posudku posudkové komise. Jak bylo výše uvedeno, na základě doplňujícího posudku nelze dospět k tomu, že žalobkyně je schopna samostatně zvládnout dílčí aktivitu *užívání běžných komunikačních prostředků* v přijatelném standardu tak, jak byl vyložen ve zrušujícím rozsudku. Soud připomíná, že v bodu 54 zrušujícího rozsudku upozornil žalovaného, že soudem vyslovené úvahy jsou úvahami *právními* a žalovaný je oprávněn (a povinen) je doplnit sám a na jejich základě opětovně posoudit žalobkynin nárok na příspěvek.
19. Soud dále dává žalobkyni za pravdu, že žalovaný nepostupoval v souladu s právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku ani ve vztahu k dílčí aktivitě vytváření rukou psané krátké zprávy [dílčí aktivita podle přílohy č. 1 písm. c) bodu 3 prováděcí vyhlášky]. Soud v bodě 49 zrušujícího rozsudku konstatoval, že *schopnost se podepsat nelze ztotožnit se schopností psát, resp. napsat rukou krátkou zprávu. Podpis je zpravidla krátký, v běžných životních situacích často používaný, a tedy dobře nacvičený úkon, který současně nemusí být příliš dobře čitelný. Oproti tomu napsání krátké zprávy rukou vyžaduje jiné, pokročilejší motorické schopnosti a vyšší požadavky na čitelnost*. Posudková komise a žalovaný však toto nerespektovali, když opět vyšli z toho, že žalobkyně zvládá vytvořit rukou psané zprávy (s případným využitím facilitujících pomůcek), neboť je schopna se podepsat podpisem dosahujícím výborného standardu. Soud však ve zrušujícím rozsudku vyložil, že tímto způsobem nelze schopnost zvládat tuto dílčí aktivitu hodnotit. Ačkoli je podpis žalobkyně relativně dobře čitelný, stále platí, že schopnost se podepsat nelze srovnávat se schopností napsat rukou krátkou zprávu. Podpis představuje krátký dobře nacvičený úkon, oproti tomu napsání krátké zprávy, tedy nenauceného stručného sdělení v rozsahu jedné či dvou vět, vyžaduje jiné, pokročilejší schopnosti (srov. též rozsudky zdejšího soudu ze dne 28. 2. 2025,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

čj. 58 Ad 34/2024-28, bod 49, ze dne 24. 6. 2025, čj. 58 Ad 33/2024-33, bod 51). Pokud tedy žalobkyně namítla, že sice zvládá podpis, ale nikoli delší zprávu, nepostačilo bez bližšího zdůvodnění konstatovat, že pokud zvládne podpis (byť ve „výborném standardu“), je schopna rukou napsat i krátkou zprávu, tedy v porovnání s podpisem delší, nenacvičený text.

20. Pro úplnost soud dodává, že za uspokojivé zhodnocení obou dílčích aktivit nelze považovat ani část doplnění posudku, v níž je uvedeno, že podle závěrů neurologického vyšetření ze dne 30. 1. 2024 se žalobkyně částečně najedla s lehkým přiborem, a hybnost aker horních končetin tak nebyla ztracena, tj. nebyla na úrovni úplné či těžké ztráty funkce. Z toho, že se žalobkyně může najíst lehkým přiborem, nelze bez dalšího vysvětlení dovodit, zda byla schopna si vzhledem ke svému zdravotnímu postižení sama připravit k použití mobilní telefon tak, aby ho byla schopna užívat bez dopomoci pečující osoby, případně vytvořit rukou psanou krátkou zprávu. Jedná se o odlišné schopnosti vyžadující odlišný pohyb, sílu, i nástroj (například lehký, zpravidla plastový přístroj zpravidla nedosahuje stejné váhy jako mobilní telefon). Pro přesvědčivé zhodnocení dílčích aktivit užívání běžných komunikačních zařízení a vytváření rukou psané zprávy tedy nestačí poukázat na to, že žalobkyně je schopna se (částečně) najíst lehkým přiborem.
21. K argumentaci žalovaného ve vyjádření soud pro úplnost dodává, že mu není zřejmé, v čem měly být závěry sociálního šetření, podle něhož žalobkyně nezvládala samostatně většinu základních životních potřeb, v rozporu s odbornými lékařskými nálezy. I podle posudku posudkové komise žalobkyně nezvládala osm z deseti základních životních potřeb (mobilitu, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost), přičemž posudek posudkové komise uvádí, že sociální šetření rámcově korelovalo s výsledkem posouzení. Současně je třeba připomenout, že sociální šetření je jedním z podkladů pro posouzení stupně závislosti (§ 25 odst. 3 zákona o sociálních službách).

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Žalovaný při hodnocení základní životní potřeby *komunikace*, dílčí aktivity dle přílohy č. 1 písm. c) bodu 5 prováděcí vyhlášky, tedy schopnosti používat běžné komunikační prostředky, nedostál povinnosti respektovat závazný právní názor vyjádřený v bodech 41 až 44 a 53 zrušujícího rozsudku, a napadené rozhodnutí je proto nezákonné. Napadené rozhodnutí je současně opět nepřezkoumatelné, neboť v něm nadále chybí úvahy ve vztahu k dílčím aktivitám podle přílohy č. 1 písm. c) bodu 3 a 5 prováděcí vyhlášky a nelze je nalézt ani v posudku posudkové komise. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (nerespektování právního názoru) podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
23. V dalším řízení se žalovaný zaměří na zvládání základní životní potřeby *komunikace*, zejména na dílčí aktivitu podle přílohy č. 1 písm. c) bodu 5 prováděcí vyhlášky, tedy na schopnost žalobkyně používat běžné komunikační prostředky. Bude přitom respektovat závazný právní názor soudu vyslovený v bodech 41 až 44 a 53 zrušujícího rozsudku. Ve vztahu k dílčí aktivitě používání běžných komunikačních prostředků vyjde v souladu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

s požadavky vyslovenými ve zrušujícím rozsudku z toho, že mobilní telefon je běžným komunikačním prostředkem a pokud žalobkyně není schopna používat mobilní zařízení, aniž by jí pro to vytvořila pečující osoba podmínky (a to do té míry, že připraví nejen samotný komunikační prostředek, ale rovněž upraví polohu žalobkyně), pak nelze považovat aktivitu za zvládanou způsobem, který je běžný a obvyklý. V souladu se závěry vyslovenými v bodech 41 až 44 zrušujícího rozsudku žalovaný znovu vypořádá námitky žalobkyně ohledně neschopnosti zvládat tuto dílčí potřebu a přezkoumá, zda je schopna uvedenou dílčí aktivitu v přijatelném standardu, tedy v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Soud připomíná, že pro závěr o neschopnosti zvládat základní životní potřebu postačí, pokud nebude žalobkyně schopna zvládat v přijatelném standardu jednu z dílčích aktivit (§ 2a prováděcí vyhlášky). Pro případ, že si žalovaný vyžádá další doplnění posudku od posudkové komise, bude klást důraz na to, aby skutečně dostal požadavku úplnosti a přesvědčivosti. Pokud posudek těmto požadavkům nedostojí a nebude reagovat na závazný právní názor soudu vyslovený ve zrušujícím rozsudku a v tomto rozsudku, žalovaný nemůže na jeho základě učinit závěr o schopnosti žalobkyně zvládat výše uvedené dílčí aktivity.

24. Soud dále rozhodl podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 12 269,40 Kč. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Zástupci žalobkyně náleží odměna za dva úkony právní služby ve výši 4 620 Kč za úkon [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu]. Vedle odměny přísluší zástupci žalobkyně též náhrada hotových výdajů v paušální výši 450 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu. K výsledné částce 10 140 Kč soud připočetl 2 129,40 Kč odpovídající náhradě daně z přidané hodnoty v sazbě 21 %, neboť zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, užitého na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. září 2025

Lenka Oulíková v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.